

Poporul avertizat

Versetul cheie: „Deci, tu, fiul omului, te-am pus paznic al casei lui Israel; de aceea, când vei auzi un cuvânt din gura Mea, îi vei avertiza din partea Mea.”

Ezechiel 33:7

Pasaje biblice selectate:
Ezechiel 33:7-20

Unii au tendința de a privi cartea Ezechiel prin prisma noutății. Drept urmare, au fost scrise cărți în care se sugerează că profetul a relatat o întâlnire cu vizitatori de pe altă planetă. [Aceasta nu este opinia comitetului editorial al acestei reviste.] Alții sunt interesați de scenariul apocaliptic care implică forțele invadatoare identificate ca „Gog ... din Magog”. (Ezechiel 38:2). Această hoardă atacă Israelul, precipitând bătălia de la Armagedon. Avansând către ultimele capitole din Ezechiel, găsim promisiunea unui nou Templu și indicii despre gloria milenară care va veni.

Aceste subiecte sunt de mare interes pentru cei care studiază Biblia, dar este bine să ținem cont de un alt

nivel de învățatură din această carte fascinantă. Această lecție este aceea de a fi responsabil. Fii un paznic mereu vigilent și credincios. Ai grijă de siguranța și prosperitatea spirituală a poporului lui Dumnezeu. Creștinii ar face bine să-l imite pe Ezechiel în această privință. Prin acțiunile noastre, să răspundem la veșnica întrebare ridicată în Geneza 4:9, „Sunt eu păzitorul fratelui meu?”, cu un răsunător „Da, sunt”.

Versetul nostru cheie confirmă misiunea anterioară a lui Ezechiel de la Domnul de a fi paznic. La această misiune, Dumnezeu a adăugat: „Când voi spune celui rău: «Cu siguranță vei muri», și tu nu-l vei avertiza și nu-i vei vorbi pentru a-l avertiza să se abată de la calea lui rea, ca să-i salvezi viața, acel om rău va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Totuși, dacă îl avertizezi pe cel rău, iar el nu se întoarce de la răutatea lui și de la calea lui rea, el va muri în nelegiuirea lui, dar tu ți-ai salvat sufletul. ... Cu toate acestea, dacă îl avertizezi pe cel neprihănit să nu păcătuiască, iar el nu păcătuiește, el va trăi cu siguranță pentru că a ascultat avertismentul; și tu îți vei fi salvat sufletul.” Ezechiel 3:18-21

Noi nu susținem amestecul în viața altora, ci mai degrabă păstorirea și îngrijirea. Pavel a avertizat:

„De aceea, dacă este vreo mângâiere în Cristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo comuniune în Duhul, dacă este vreo afecțiune și milă dă, împliniți bucuria mea fiind de aceeași părere, având aceeași dragoste, fiind de acord, de aceeași părere. Să nu faceți nimic din ambiție egoistă sau din orgoliu, ci, cu smerenie, fiecare să-i considere pe ceilalți mai presus decât pe sine însuși. Fiecare să nu caute numai interesul propriu, ci și interesul altora.” Filipeni 2:1-4

Acționând ca niște paznici, suntem conștienți de limitele noastre scripturale. Isus Cristos este capul bisericii. Noi suntem doar colaboratori ai Lui, căutând să urmărim învățătura Lui că cel care dorește să fie mare în ochii lui Dumnezeu trebuie să fie slujitor. (Matei 23:11; Ioan 13:14-16). Petru a dat un sfat înțelept: „Păstoriți turma lui Dumnezeu care este printre voi, slujind ca supraveghetori, nu din constrângere, ci de bunăvoie, nu pentru câștig necinstit, ci cu râvnă; nu ca stăpâni peste cei încredințați vouă, ci ca exemple pentru turmă.” 1 Petru 5:2,3

În cele din urmă, Dumnezeu i-a dat lui Ezechiel cuvintele și viziunea pentru a păstori Israelul. Așa să fie și cu noi. În timp ce exercităm vigilența, ne amintim: „Dacă Domnul nu zidește casa, în zadar se ostenesc cei ce o zidesc; dacă Domnul nu păzește

cetatea, în zadar veghează cei ce o păzesc.” Psalmul
127:1

Poporul lui Dumnezeu a ieșit din lume și s-a alăturat standardului Domnului Isus Hristos – standardul dreptății, adevărului, sfințeniei și opoziției față de păcat. Ei vor fi asaltați de dușmani puternici. Împotriva lor se va ridica însuși Satana, care va căuta să se opună lor, așa cum s-a opus tuturor planurilor lui Dumnezeu. El nu poate lansa un atac direct asupra Domnului, dar poate ataca planul Lui și pe cei care cred în El. Satana este cel care a instigat revoltele, tumultele și persecuțiile în zilele lui Isus și ale apostolilor și care, ulterior, a provocat oprimarea poporului Domnului de atunci încolo. 2 Corinteni 2:11; 11:14; 2 Tesaloniceni 2:7-10; 1 Petru 5:8,9

Satana nu a făcut aceste lucruri cu propria sa mână, ci prin slujitorii săi înșelați. (2 Tesaloniceni 2:11). El s-a opus întotdeauna dreptății și tuturor celor care iubesc dreptatea. Din această cauză, creștinii trebuie să aibă mult curaj; căci dacă permit Adversarului să le zdrobească curajul, acesta îi poate scoate în curând din luptă cu totul. Un soldat care se retrage, care și-a pierdut curajul, este de puțin folos în luptă. În loc să ne pierdem curajul, trebuie să renunțăm la interesele noastre pământești în favoarea Tatălui nostru și să avem încredere că în viața prezentă El ne va călăuzi și va face ca toate lucrurile să lucreze spre binele celor „chemați după planul Său”. Romani 8:28

Pe lângă Adversar, avem de înfruntat și spiritul general al lumii. Lumea ne va considera adesea nebuni pentru că credem că beneficiem de o supraveghere divină specială. Un astfel de spirit ne poate spune în tăcere: „Dumnezeu a creat toate lumile, miile de îngeri și tot ce există în univers. Îți imaginezi că are un interes special pentru tine? Dacă există un Dumnezeu, El este atât de mare, iar noi suntem atât de mici, încât El nu poate să ne bage în seamă”. Astfel, credința noastră poate fi zdrobită. Trebuie să avem curaj și să ne punem speranța în Domnul. Așa cum spune Pavel: „Noi nu am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu.” 1 Corinteni 2:12

În plus, avem propria noastră carne căzută. Fiecare dintre noi are în sine, în propriul corp, un adversar redutabil. (Romani 7:18,25). Scripturile arată că, atunci când ne-am dat pe noi înșine Domnului și El ne-a dat Duhul Său Sfânt, am început un proces de transformare și am devenit embrioni ai Noilor Creaturi „în Cristos”. (Romani 12:1,2; 2 Corinteni 5:17). Această nouă creatură embrionară, noua minte, voință și caracter, se dezvoltă în trupurile noastre muritoare până în momentul învierii sau nașterii spirituale, când vom trece de la starea pământească la cea cerească ă. „Ea [Noua Ființă] este semănată în putrezire; este înviată în nepierire;

este semănată în necinste; este înviată în slavă; este semănată în slăbiciune; este înviată în putere; este semănată trup natural; este înviată trup spiritual.” 1 Corinteni 15:42-44

Cu toate acestea, cât timp suntem în trup, avem toate tendințele căzute cu care trebuie să ne luptăm. În același timp, ca și creaturi noi, le-am renegat – am întors spatele păcatului (Romani 6:1,2,11,12). Am schimbat interesele și speranțele pământești cu interesele și speranțele cerești. Prin experiențele noastre zilnice, Domnul ne pune la încercare. Trebuie să fim mereu vigilenți pentru a birui trupul. Este nevoie de mult curaj pentru a lupta împotriva tendințelor sale de a păcătui. Este nevoie de și mai mult curaj pentru ca, în timp ce luptăm continuu împotriva slăbiciunilor și fragilităților trupului nostru și îl biruim în mare măsură, să ne angajăm în plus în sacrificiu și slujire față de Domnul. Toate acestea necesită mult curaj, iar noi înșine suntem insuficienți. 2 Corinteni 3:5; Filipeni 3:3

Suntem îndemnați să ne punem încrederea în Domnul și suntem asigurați că „putem toate lucrurile prin Cristos care ne întărește” (Filipeni 4:13). Puterea Lui este singura suficientă pentru noi. Va fi nevoie de tot curajul nostru, de toată credința și speranța noastră – de fiecare element util pe care îl putem pune în luptă – pentru a obține victoria finală. Cu noiembrie 2025

toate acestea, Domnul ne dăruiește harul necesar pentru a fi biruitori (2 Corinteni 12:9; Evrei 4:16). Acest lucru nu înseamnă că vom trăi o viață perfectă sau că vom da dovadă întotdeauna de curaj. Este posibil să eșuăm din când în când, dar Tatăl nostru ceresc ne călăuzește și vom învăța lecții valoroase din greșelile noastre.

Diferite tipuri de curaj

Unii, având o credință și o speranță mai puternice, cu mintea concentrată pe deplin asupra Domnului, au mers înainte cu curaj. Acesta este „curajul bun” în sensul că este un curaj puternic, un curaj adecvat. Am putea asocia textului nostru gândul că „speranța noastră în Domnul” trebuie să fie susținută și întărită de un curaj bun, un curaj corect, un curaj evlavios.

Există, de asemenea, un curaj care se naște din mândrie, care ar spune: „Nu te da înapoi. Nu lăsa pe nimeni să te depășească”. În luptă, soldații pot concura între ei, având dorința de a face ceva deosebit de vizibil, care să le aducă aplauzele liderului sau ale camarazilor lor. Ei au nevoie de ceva care să-i inspire – poate dorința de faimă – pentru a le da curajul de a-și risca propria viață sau un ă de a lua viața altor oameni. Acesta este genul de curaj

care pare să-i ajute să obțină victoria în bătălie, deși este un motiv nedemn pentru a inspira curaj.

Cu toate acestea, curajul care provine din principii corecte, bazat pe credință și încredere în Domnul, nu este unul de fanfaronadă sau lăudăroșenie, ci unul nobil și plăcut lui Dumnezeu. El își are originea în conștientizarea promisiunii lui Dumnezeu, că El ne veghează și dorește ca noi să fim moștenitori împreună cu Fiul Său în împărăția Sa. (Romani 8:17; Apocalipsa 3:21). El ne testează temeinic pentru a vedea dacă ne vom dovedi credincioși. Acest curaj trebuie să fie întotdeauna acela de a face lucrurile în mod corect – în felul Domnului.

Îndemnul se aplică în toate situațiile

Această îndemnare la curaj adecvat ne afectează în toate aspectele vieții, indiferent de situația în care ne aflăm. Se aplică cuiva care are o anumită putere și influență – ca acea persoană să fie suficient de curajoasă pentru a face ceea ce este corect – ceea ce se înțelege a fi voia Domnului. Un astfel de curaj ne-ar spune: „Îndeplinește-ți datoria, oricare ar fi voia Domnului pentru tine. Speră în Domnul, chiar dacă motivul tău va fi adesea înțeleș greșit”. Ar trebui să avem curajul să apărăm ceea ce este drept, indiferent dacă răsplata noastră va fi în această viață sau în viața care va veni . Ne amintim cuvintele

Domnului către Iosua la începutul conducerii sale asupra Israelului: „Fii tare și foarte curajos. Ai grijă să asculți toată legea, ... nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga”. Iosua 1:7

Îndemnul de a avea curaj se adresează și oamenilor de afaceri care sunt creștini. Prietenii lumești ar putea spune: „Vei eșua în afacerea ta. Nu poți să-ți faci reclamă. Dacă spui adevărul, oamenii nu te vor frecventa; vor merge într-un loc unde li se vor spune o mulțime de minciuni”. Dacă creștinul ascultă de astfel de sfaturi, el sau ea poate face afaceri mai mari, dar va eșua în cea mai importantă treabă din viață – dezvoltarea și practicarea unui caracter drept.

Același lucru se aplică tuturor oamenilor consacrați Domnului, indiferent de situația sau locul lor în această viață. Fiecare trebuie să susțină principiile corecte și să nu fie slab de inimă sau temător să exprime caracterul creștin în cuvinte și fapte. (Ioan 3:21; Iacov 1:22,25). Când este în joc un principiu, ar trebui să luăm atitudine și să spunem: „Gândul meu este astfel și astfel, și voi fi obligat să-mi mențin poziția. Mă voi mulțumi să fac ceea ce simt că este datoria mea, fără a dori să-i constrâng pe alții; dar voi fi credincios principiilor în care am ajuns să cred.” Astfel, chiar și cei care ar gândi diferit ar ști că cel

care le vorbește are o convingere și a avut curajul să o exprime cu onestitate și sinceritate. Romani 12:17

Curaj proporțional cu credința

Există încercări și dificultăți în viața tuturor celor care urmează pașii lui Cristos. Curajul potrivit găsește ocazia să se manifeste în fiecare dintre copiii lui Dumnezeu. Acesta este genul de curaj pe care îl caută Domnul și care trebuie să se regăsească în cei care biruiesc. Numai acestora li se va acorda un loc în Împărăția cerurilor. Prin urmare, lecția textului nostru este: Fiți curajoși, pentru că acesta este modul în care ne vom demonstra credința în Domnul. Cei care speră în El și Îi sunt loiali vor fi curajoși proporțional cu loialitatea și credința lor. Matei 9:29

Acest tip de curaj ne va susține în toate circumstanțele. Domnul nostru, adresându-se ucenicilor săi cu o ocazie, a spus: „Veți fi târâți înaintea guvernatorilor și împăraților pentru numele Meu. ... Nu vă îngrijați cum să vorbiți sau ce să spuneți, căci în acea clipă vi se va da ce să spuneți.” (Matei 10:18,19). Aici, ideea pare să fie: „Nu vă îngrijați dacă veți fi aduși înaintea celor care dețin autoritatea”. Oamenii Domnului, indiferent de circumstanțele care pot apărea, vor avea o astfel de credință și încredere în Dumnezeu, încât se vor

comporta cu curaj, bazându-se pe puterea divină în toate experiențele vieții.

Modul în care Dumnezeu ne va da cuvinte și înțelepciune poate varia în funcție de circumstanțe. Poate fi prin sugestii din partea altcuiva; poate prin ascultarea experienței altcuiva; sau poate că un text din Scriptură care ar fi deosebit de util ne vine în minte. Ideea este că încrederea noastră este pe deplin în Domnul și că nu trebuie să ne fie frică. Evrei 13:6

Domnul le-a adresat cuvintele citate mai sus ucenicilor Săi – oameni neînvățați. Pentru ei, a fi aduși în fața „guvernatorilor și împăraților” le provoca, în mod firesc, multă teamă. Ce ar fi trebuit să spună? Cum ar fi putut să le răspundă acelor oameni – acei oameni mari și învățați? Ucenicii erau foarte umili și își dădeau seama de ignoranța lor, dar Domnul i-a călăuzit. Învățământul era mult mai puțin răspândit pe atunci, în comparație cu ziua de azi. Astăzi, practic toți sunt educați într-o anumită măsură. Cu toate acestea, asigurarea Domnului se aplică și nouă acum, la fel cum s-a aplicat ucenicilor Săi.

Dacă ne aflăm în vreo situație dificilă sau în vreo încurcătură, trebuie să ne amintim că Scripturile ne

asigură: „Îngerul Domnului se așează în jurul celor ce se tem [îl venerază] de El și îi izbăvește” (Psalmii 34:7). Acest gând ar trebui să ne facă să fim calmi și stăpâni pe noi înșine și ar trebui să ne permită să ne comportăm cu curaj, știind că suntem într-o relație strânsă cu El. Astfel putem avea încredere deplină în Domnul. Mai mult, vom realiza că nu suntem suficient de înțelepți pentru a înțelege pe deplin care sunt scopurile lui Dumnezeu în ceea ce ne privește în fiecare experiență. Prin urmare, nu știm cum va decide Domnul în această sau în acea chestiune.

„Credința poate avea încredere deplină în El”

Primii ucenici meditau gândindu-se la lucrurile pe care Isus le prezisese pentru Sine. Cu încredere, Petru îi spusese: „Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” (Matei 16:16). Probabil că se gândeau: Cum ar putea Dumnezeu să permită să i se facă vreun rău? Ucenicii au ajuns la concluzia că aceste lucruri pe care le spusese erau doar figuri de stil, cum ar fi atunci când le-a spus că trebuie să mănânce trupul Lui și să bea sângele Lui (Ioan 6:53-56). Așadar, când a spus: „Fiul omului va fi răstignit”, au crezut că era una dintre zicerile Lui ciudate pe care nu le puteau înțelege. Matei 26:2

De aceea, ucenicii erau destul de tulburați, mirându-se și uimindu-se când Isus a fost arestat și dus înaintea Sinedriului iudaic și, în loc să-și folosească puterile și elocvența, a tăcut și a permis să fie contrazis și calomniat. Apoi, Domnul lor a fost dus înaintea lui Pilat. Acum, gândeau ucenicii, Isus cu siguranță nu va ezita în fața guvernatorului roman! De aceea, ucenicii au fost din nou surprinși și uimiți când lucrurile s-au dovedit a fi atât de contrare așteptărilor lor. Totuși, o astfel de atitudine din partea Domnului nostru era necesară în planul Tatălui Cereșc, nu numai pentru Isus, ca să sufere și apoi să intre în slava Sa, ci și pentru lume, deoarece prețul răscumpărării, o viață umană perfectă, trebuia să fie oferit ca „răscumpărare pentru toți”. 1 Timotei 2:5,6; 1 Corinteni 15:22; Romani 5:18

Dacă în înțelepciunea lui Dumnezeu este mai bine să ne zdrobească și să ne facă de rușine, așa cum s-a întâmplat cu Domnul nostru, trebuie să fim curajoși. El ne va întări inimile, pentru că avem încredere în El și avem încredere în controlul Său asupra experiențelor noastre. Știm că El este prea înțelept ca să greșească și că trebuie să existe un motiv, o rațiune pentru permisiunea Sa, oricare ar fi ea. Știm cu certitudine că sfinții sunt prețioși în ochii Domnului și sunt prețuiți în mod unic. Psalmi 17:8

Oricare ar fi rezultatul oricărei chestiuni pentru noi, trebuie să-l acceptăm ca venind de la Domnul, indiferent dacă suntem capabili să discernem motivul sau nu. Trebuie să avem credință și speranță, chiar dacă drumul este anevoios și chiar dacă lucrurile par să fie exact invers față de ceea ce ne așteptam. „Așteaptă pe Domnul; fii tare și El îți va întări inima; așteaptă, zic, pe Domnul.” Psalmi 27:14